

Med nogle faa Tusind Kr. gaar Beløbet ned paa Grund af Lovforslagets Udeladelse af § 2, Nr. 3 i den bestaaende Lov (jfr. nedenfor), og herefter er den Forøgelse i Statsindtægt, Lovforslaget skulde bringe, anslaaet til $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

De Afvigelser af mere væsentlig Art, som nærværende Lovforslag frembyder i Sammenligning med den nugældende Lov, gaa navnlig ud paa:

at der, i Stedet for den hidtil anvendte ensartede Beskatning for større Indtægts- og Formuegrupper, sættes en Rateskala.

at undlade at tage Skat af Personer, som, uden at have Bopæl her i Landet, herfra nyde Pension, Ventepenge, Klosterhævning eller anden Understøttelse eller Udbytte fra offentlige Indretninger, Stiftelser og deslige;

at udvide Grundlaget for Selskabsbeskatningen;

at lempe den hidtidige Beskatning af gifte Kvinders Selverhverv og af økonomisk afhængige Børns Indkomst;

at indføre Lempelse derved, at den skattefri Formue for Personer, der ikke ere indkomstskattepligtige, fastsættes til 10,000 Kr. i Stedet for til 3,000 Kr.

at søge oprettet en fælles øverste Instans for hele Landet til Afgørelse af Sager af principiel Betydning vedrørende Indkomst- og Formueskatten til Staten;

at indføre ensartede Regler angaaende Følgerne af at undlade at selvangive Indkomst og Formue.

at foretage Ændringer i Bestemmelserne angaaende Ansvar for urigtig Selvangivelse af Indkomst og Formue.

Idet man anser det for uforødent at gaa nærmere ind paa forskellige Ændringer af mindre Betydning, skal man for de nævnte Hovedændringer samt for enkelte andre Ændringer gøre nærmere Rede ved nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 2.

Det har vist sig ved Praktiseringen af den nugældende Regel i § 2 Nr. 3 i Loven om Indkomst- og Formueskat, at den for den allerstørste og væsentligste Del rammer Personer med kun ringe eller ganske manglende Skatteevne (Invalidere, Legatnydende o. l.) og hyppig kommer til Anvendelse under saadanne Forhold, at Beskatningen maa anses for odiøs, t. Eks. naar Skatten rammer Pensioner og Under-

støttelser givne til Personer som Paaskønnelse for Staten ydede Tjenester. Naar hertil kommer, at de paagældende under visse Forhold komme til at svare Skat af de samme Beløb til vedkommende fremmede Stat, har man anset det for rettest at foreslaa, at den danske Stat undlader at belægge disse Beløb med Skat, hvilket ikke vil have nogen finansiel Betydning, da Skatten kun indbringer ca. 3,000 Kr. aarlig.

Reglerne om Andels- og Forbrugsfor- eningers Beskatning ere affattede i Overens- stemmelse med de tilsvarende Regler i den kommunale Skattelov, saaledes som disse ere foreslaaede ændrede af den af Inden- rigsministeriet nedsatte kommunale Skatte- kommission.

Reglen om, at Skattepligten for Sel- skaber og Foreninger først indtræder efter Udløbet af den første Regnskabsperiode, svarer ogsaa til, hvad der i saa Henseende af den kommunale Skattekommission er foreslaet for den kommunale Skats Ved- kommende.

Til § 5.

Ifølge de nugældende Regler skulle Dag- penge og Rejsegodtgørelse ikke henregnes til Indkomsten, saafremt Beløbene oppe- bæres under Udførelsen af offentlige Hverv, som gøre det nødvendigt for den paagæl- dende at tage Ophold udenfor hans Hjem- stedskommune.

Denne Bestemmelse har i Praksis væ- ret vanskelig at anvende og givet Anled- ning til Uretfærdigheder, idet adskillige, saasom Embeds- og Tjenestemænd, der oppebære den Art Vederlag, efter Sagens Natur lige saavel bør svare Skat deraf, som Personer, der for Udførelsen af pri- vate Hverv oppebære lignende Vederlag, svare Skat af disse.

Slige Godtgørelser bør formentlig ind- drages under Beskatningen i det Omfang, hvori de overstige de Udgifter, der ere paaførte den paagældende ved Opholdet udenfor Hjemmet, men en saadan Regel vil praktisk set være vanskelig at anvende, idet de skattelignende Myndigheder i Tvivlstilfælde ville føres ind paa Under- søgelser, som kunne være baade vanske- lige og nærgaaende mod Skatteyderne, og man har derfor foreslaet at gaa den Mellemvej i alle Tilfælde, altsaa hvad en- ten Hvervet er offentligt eller privat, at tage Skat af Halvdelen af de oppebaarne Beløb, naar Hvervets Udførelse har gjort det nødvendigt for den paagældende at overnatte udenfor Hjemmet, idet man der-